

бува да връшиш съ дѣте-то кога го доишь, па
всичко друго отъ самосебе ще си дойде.

Жъль ни е да го кажемъ, че доене-то не
връви все така, както бы ся искало чловѣку, и то
найповече, когато е било оставено на нехайство
всичко, что трѣбувало да ся приготови, или когато
главучкы-ты сѫ тврдѣ либавы и усѣтливы. Кога
ся случи така, майка-та не ще може да си надоп
дѣте-то ни за пръвъ пѫть, а да не усѣти болезни
ны! зачтото дѣте-то прѣди да си тури въ уста
главучкѣ-тѣ, то ижъ лиже съ языка си и ижъ млеще,
а отъ това майкѣ-тѣ заболи и тя понѣкога усѣти
болкѣ даже до гръба си така, что то кожя-та ѝ
настъхне. Хване ли дѣте-то главучкѣ-тѣ и земе
ли да бозае, то ще ижъ истегли, а отъ това ще
послѣди лута болка, която може да нарасте и до
холкова, что то горка-та майка ако не бѣде ягко
наслонена на иѣчто кораво отзадъ, неволно отъ
самосебе ще ся дръпне и така ще истегли гла
вучкѣ-тѣ изъ уста-та на дѣте-то. То тогава есте
ствено ся уплаши, зареве и стане немирно и не
тръпѣливо. Майка-та изново ся помѣчи, найме ся
да потръни иѣколко минути, напоконъ не може
вече, завыка и пакъ ся сѣпне, и така бѣде пакъ
както си било. По това главучкы-ты заподиухватъ
и колкото повече ся опыта да ся туря дѣте-то
да бозае, тыи ставать вee пѣтоплы доклѣ найна
поконъ рукиѣть на огънь та станжть докрай го
рящи и все повече червены, а млѣко-то изъ тѣхъ
само съ мѣкѣ ся цѣди. Земе ли сега майка-та
дѣте-то еще еднаждъ на грѣды, или поиска ли
да ѝ изсмучиятъ млѣко-то изъ иѣнкѣ-тѣ съ сму
каликѣ, болкы-ты ѝ станжть еще посилни, а млѣко